

6. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2658-ХІІ; із змінами і доп. // Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 48.
7. Пушкар М.С. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): монографія / М.С. Пушкар. – Тернопіль : Економічна думка, 1999. – 423 с.
8. Соколов Я.В. Основы теории бухгалтерского учета / Я.В. Соколов. – М. : Финансы и статистика, 2000. – 496 с.
9. Сопко В.В. Організація бухгалтерського обліку, економічного контролю та аналізу : підручник / В.В. Сопко, В.П. Завгородній. – К. : КНЕУ, 2004. – 426 с.
10. Сучасний бухгалтерський облік, аналіз і аудит: галузевий аспект : колективна монографія у 2 т. / за ред. П.Й. Атамас. – Дніпропетровськ : «Герда», 2013. – Т. 1. – 358 с.

Качмар О. В.

Обособленное подразделение Национального университета биоресурсов и природопользования Украины «Бережанский агротехнический институт»

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ОБЕСПЕЧЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО УЧЕТА

Резюме

Статья посвящена исследованию сущности информационного обеспечения бухгалтерского учета. Определены основные требования к информационному обеспечению бухгалтерского учета, дана их характеристика. Приведены основные источники информации для обеспечения системы бухгалтерского учета, указаны их преимущества и недостатки. Построена модель информационного обеспечения бухгалтерского учета предприятия.

Ключевые слова: бухгалтерский учет, информационное обеспечение, организация учета, учетный процесс, информация, бухгалтер.

Kachmar O. V.

Separated unit of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine «Berezhansky Agrotechnical Institute»

ORGANIZATION OF THE INFORMATION SUPPORT OF ACCOUNTING

Summary

The article investigates the nature of the information support of accounting. Basic requirements for the information support of accounting are determined and their characteristics are given. The main sources of information for the support of accounting system are given and their advantages and disadvantages are shown. The model of the information support of accounting at an enterprise is built.

Key words: accounting, information support, organization of accounting, accounting process, information, accountant.

УДК 657.36

Югас Е. Ф.

Кешеля А. В.

Ужгородський національний університет

ОБЛІК І КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ДЕБІТОРАМИ І КРЕДИТОРАМИ

У науковій статті надається широкий розгляд понять «дебітор» і «кредитор» як невід'ємної частини фінансово-економічної діяльності будь-якого підприємства чи організації. Глибоко досліджуються окремі аспекти обліку і контролю дебіторської і кредиторської заборгованостей як складових сучасної ринкової економіки. Вивчення цих аспектів є важливим елементом ведення успішного бізнесу. Також досліджується процес ведення розрахунків підприємств з їхніми постачальниками і боржниками як основи забезпечення стабільної діяльності будь-якого суб'єкта господарювання.

Ключові слова: облік, контроль, розрахунки, дебіторська заборгованість, кредиторська заборгованість.

Постановка проблеми. В наш час жодне підприємство чи організація неспроможна працювати без ведення бухгалтерського обліку. Дані бухгалтерського обліку забезпечують детальну інформацію про фінансовий стан кожного підприємства. До найважливіших факторів фінансової стабільності підприємства належить стан її дебіторської та кредиторської заборгованості.

Операції розрахунків з дебіторами і кредиторами є невід'ємною частиною фінансово-економічної діяльності будь-якого суб'єкта господарювання. Вони пов'язані з надходженням та видачею грошових коштів, які являють собою основу процесу забезпечення стабільної діяльності підприємства. Тому дуже

важливо здійснювати контроль за дебіторською та кредиторською заборгованістю на підприємстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем дебіторської і кредиторської заборгованості займалися багато вітчизняних та зарубіжних науковців: Л.В. Гуцаленко, Є.П. Дедков, Г.О. Москалюк, С.Ф. Голов, М.Д. Білик, Ф.Ф. Бутинець, М.Т. Білуха, Д.М. Марченко, Г.Г. Мюллер, Р. Брейлі, С. Майерс та інші.

У працях цих науковців висвітлено цілий ряд питань із організації розрахунків з дебіторами та кредиторами. Проте проблеми системи обліку і контролю дебіторської та кредиторської заборгованості ще недостатньо розкриті.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження обліку і контролю розрахунків з дебіторами і кредиторами на українських підприємствах. Згідно визначеної мети основним завданням статті є глибоке дослідження організації, обліку та контролю розрахунків з дебіторами і кредиторами підприємства.

Під час дослідження даної теми використовувались такі методи дослідження: збору інформації, обробки інформації, проведення аналітичної роботи, індукції, дедукції, групування та узагальнення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розрахунки – невід’ємна складова діяльності будь-якого підприємства. Саме розрахунки забезпечують підприємство фінансовими надходженнями, надають можливість розвиватися, підвищувати конкурентоздатність тощо.

Дуже часто підприємствам важко забезпечити високий рівень збуту продукції та миттєву її оплату, що і призводить до виникнення дебіторської і кредиторської заборгованостей, розміри яких без належного управління можуть досягати критичного рівня.

Дебітор – це:

- особа, у якої внаслідок минулих подій утворилася заборгованість перед іншою особою у формі певної суми коштів, їх еквіваленту або інших активів [4];

- юридична чи фізична особа, що має грошову або майнову заборгованість підприємству, організації чи установі;

- юридична та фізична особа, котра внаслідок минулих подій заборгувала підприємству певні суми грошових коштів;

- юридична або фізична особа, що має документально зафіксовану в бухгалтерських відомостях фінансову заборгованість певному підприємству, організації чи установі.

Дебіторами можуть бути юридичні особи, які не сплатили вартості поставлених їм товарів, виконаних робіт чи наданих послуг, або не сплатили за отриманими авансами чи векселями, а також громадяни, котрі не розрахувались за отримані позики, аванси на відрядження чи інші потреби, або є боржниками за недостачами та розтратами.

Кредитор – це:

- юридична або фізична особа, яка має підтверджені у встановленому порядку вимоги щодо грошових зобов’язань до боржника, у тому числі щодо виплати заборгованості із заробітної плати працівникам боржника, а також контролюючі органи – щодо податків та зборів;

- фізична або юридична особа, один з учасників кредитних відносин, що надає засоби на умовах повернення, терміновості і платності;

- найменування активної сторони зобов’язального правовідносини, що володіє суб’єктивними правами вимоги;

- сторона в зобов’язанні, яка має право вимагати від іншої сторони – боржника – виконання зобов’язку вчинити певні дії (передати майно, виконати роботу, сплатити гроші тощо) або утриматися від вчинення певних дій;

- юридичний термін, що позначає одну зі сторін у цивільно-правових відносинах, що має право вимоги від іншої сторони – боржника – виконання певних зобов’язань.

Зобов’язання можуть бути виражені як у вигляді активних дій, так і у вигляді бездіяльності.

Дебіторська заборгованість – це суми заборгованості дебіторів підприємству на певну дату [5].

Дебіторською вважається заборгованість, яка виникає в ході взаємовідносин між підприємствами та економічними агентами (юридичними і фізичними) і належить даному підприємству на певну дату. Боржники зобов’язані погасити дебіторську заборгованість на основі укладених між економічними агентами договорів.

Для цілей обліку та аналізу дебіторська заборгованість поділяється на:

- поточну
- довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість – це сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або буде погашена протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість – це сума дебіторської заборгованості, яка не виникає в ході нормального операційного циклу та буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Рівень дебіторської заборгованості визначається багатьма факторами: вид продукції, місткість ринку, ступінь насиченості ринку даною продукцією, прийнята на підприємстві політика розрахунків з клієнтами, причому останній чинник особливо важливий.

Кредиторська заборгованість – це заборгованість підприємства іншим юридичним і фізичним особам, що виникла в результаті здійснених раніше дій (подій), оцінена в гривнях і щодо якої в підприємства існують зобов’язання її погашення в певний строк.

Кредитори, заборгованість яких виникла у зв’язку з купівлею матеріальних цінностей, є постачальниками. Заборгованість по заробітній платі працівникам підприємства щодо сум нарахованих платежів до бюджету, до фондів соціального призначення та інші подібні нарахування називають зобов’язковими за розподілом. Кредитори, заборгованість яких виникла за іншими операціями, називаються іншими кредиторами.

Дебіторська та кредиторська заборгованість – неминучий наслідок існуючої в даний час системи розрахунків між юридичними і фізичними особами.

Заборгованості дебіторів і кредиторів складають значну частку оборотних активів і поточних зобов’язань підприємства – інколи до 40-50%. Достовірність цих показників необхідна для забезпечення достовірності фінансової звітності [3, ст. 285].

Спільним між дебіторською та кредиторською заборгованостями є те, що обидві ґрунтуються на різниці в часі між моментом укладання угоди та моментом її оплати, отже, вони пов’язані із порушенням функції грошей як платіжного засобу.

Дебіторська заборгованість охоплює всі розрахунки між постачальниками і покупцями, і вона являється передумовою кредиторської заборгованості. Якщо підприємство оплачує товар у момент його отримання, то дебіторська заборгованість постачальника не перетворюється в кредиторську заборгованість покупця. Для покупця кредиторська заборгованість виникає тільки після отримання товару.

Бухгалтер під час ведення обліку на підприємстві має орієнтуватися у методологічних розбіжностях різних законодавчих баз, які регулюють дві економіко-правові системи – обліково-аналітичну та податкову [1, ст. 128]. Своєї специфіки має облік дебіторської і кредиторської заборгованостей, що і спричиняє значні складності при організації ефективної системи обліку розрахунків по ним.

Облік розрахунків з дебіторами та кредиторами є важливим елементом в системі бухгалтерського обліку.

Для побудови якісної організаційної системи обліку розрахунків з дебіторами та кредиторами на підприємстві слід розробити чітку структуру всіх розрахунків, пов'язаних з ними.

Організацію обліку розрахунків за дебіторською та кредиторською заборгованостями на будь-якому підприємстві чи організації необхідно починати з процедури підготовки облікової політики.

Облікова політика на підприємстві формується в три етапи:

1. Організаційний етап – керівник підприємства призначає фахівців, які беруть участь у підготовці проекту облікової політики.

2. Технологічний етап – фахівці здійснюють огляд та пропонують побудову нової бухгалтерської служби, тип структури апарату бухгалтерії, форму організації облікового та аналітичного процесів за технічними ознаками.

3. Заключний етап – фахівці готують і докладно розглядають проект організації облікової політики підприємства, який після врахування всіх пропозицій та особливостей затверджується керівником підприємства [7, ст. 346-347].

У цьому проекті повинні визначитися терміни проведення інвентаризації розрахунків з дебіторами і кредиторами, з метою виявлення безнадійних заборгованостей та потенційних зобов'язань, необхідності в резервах безнадійних дебіторських заборгованостей тощо.

Порядок ведення бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості та її відображення у фінансовій звітності регулюються П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість». Дія П(С)БО 10 не поширюється тільки на бюджетні установи, всі інші юридичні особи зобов'язані керуватися ним.

Дебіторська заборгованість відображається у формі № 1 «Баланс» у складі активів. Активи підприємства – це ресурси, які контролюються підприємством, від використання яких очікується отримання економічних вигод у майбутньому. Економічна вигода від дебіторської заборгованості виражається в тому, що підприємство в результаті її погашення розраховує рано чи пізно отримати грошові кошти або їх еквіваленти. Дебіторську заборгованість можна визнати активом лише тоді, коли існує ймовірність її погашення. Якщо такої ймовірності немає, суму дебіторської заборгованості потрібно списати. А якщо заборгованість неможливо достовірно оцінити, вона не може бути визнана активом і не повинна відображатися в балансі.

Дебіторська і кредиторська заборгованість може виникати при здійсненні таких розрахунків:

- розрахунки по товарним операціям (рахунки 63, 371, 36, 374);

- розрахунки по фінансовим зобов'язанням (рахунки 65, 641, 642, 65);

- розрахунки з робітниками (рахунки 66, 37, 68, 52).

На рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками і підрядниками» дебіторська заборгованість виникає при попередній оплаті постачальнику за непоставлення ТМЦ (матеріали в дорозі). Кредиторська заборгованість виникає по отриманим від постачальника, але не оплаченим йому ТМЦ, по невідфактурованим поставкам.

На рахунку 371 «Розрахунки за виданими авансами» дебіторська заборгованість виникає по

сумам, виданих постачальникам і підрядникам авансів, а кредиторська заборгованість – по сумам отриманих від покупців і замовників авансів.

На рахунку 374 «Розрахунки за претензіями» дебіторська заборгованість виникає по виставленим, але не сплаченим претензіям, по штрафам, пеням, неустойкам, по помилково знятим з розрахункового рахунка сумам. Кредиторська заборгованість виникає по отриманим претензіям, по помилково зарахованим на розрахунковий рахунок сумам.

На рахунку 66 «Розрахунки по оплаті праці» субрахунок 2 «Розрахунки з депонентами» кредиторська заборгованість (депонентська заборгованість) виникає по сумам не виданої депонованої заробітної плати, дебіторської заборгованості на рахунку 66 не повинно бути.

На рахунку 372 «Розрахунки з підзвітними особами» дебіторська заборгованість виникає по сумам, виданим під звіт, по яким не дано звіту. Кредиторська заборгованість виникає по сумам перевитрат підзвітної особи, не відшкодованих йому на дату складання балансу.

На рахунку 375 «Розрахунки по відшкодуванню завданих збитків» дебіторська заборгованість виникає по сумам, що підлягають відшкодуванню з винних осіб за недостачу грошових коштів і ТМЦ, а також псування і збитки. Кредиторська заборгованість виникає тоді, коли нестачу віднесли на винну особу, але потім суд відмовив по утриманню з неї. Кредиторської заборгованості по рахунку 375 не має бути.

На рахунках 65, 68, 69 дебіторська заборгованість виникає по переplatі, а кредиторська заборгованість – по заборгованості відповідно позабюджетним організаціям, бюджету і органам соцстраху.

Завдання обліку дебіторської та кредиторської заборгованості:

- точний, повний і своєчасний облік руху грошових коштів;

- визначення структури кредиторської та дебіторської заборгованості за термінами погашення, по виду заборгованості, за ступенем обґрунтованості заборгованості;

- визначення складу і структури простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, її частки в загальному обсязі дебіторської та кредиторської заборгованості;

- виявлення структури даних по постачальниках по неоплачених розрахунковими документами;

- виявлення обсягів і структури заборгованості за векселями, за претензіями, за виданими і отриманими авансами, по страхуванню майна і персоналу, заборгованості, що виникає внаслідок розрахунків з іншими дебіторами і кредиторами, заборгованості по банківських кредитах і ін. Визначення причин їх виникнення та можливих шляхів усунення;

- визначення правильності розрахунків з працівниками з оплати праці, з постачальниками і підрядниками, з іншими дебіторами і кредиторами і виявлення резервів погашення наявної заборгованості за зобов'язаннями перед кредиторами, а також можливостей стягнення боргів (за допомогою грошових чи не грошових розрахунків або звернення до суду) з дебіторів.

Підприємства протягом своєї діяльності повинні детально контролювати виконання договірних зобов'язань і у випадках порушення умов договору вживати потрібні заходи.

Контроль – це система організованих заходів, які здійснюються з метою найбільш ефективного виконання підприємством своїх зобов'язань перед кредиторами та виконання перевірок усіх видів діяльності, для забезпечення ефективного прийняття управлінських рішень та досягнення поставленої мети.

Контроль є необхідним з огляду на те, що на керований об'єкт діють стихійні фактори й виникає потреба у широкій поінформованості для адекватного реагування на нову ситуацію.

Контроль здійснюється для досягнення узгодженості й синхронізації зусиль виконавців, виявлення розбіжностей і протиріч у їхній діяльності. Контроль проводиться з метою дотримання законності при здійсненні господарських операцій, виконання певних правил, регламентуючих діяльність підприємств і витрачання коштів, сировини та інших ресурсів. Контроль виконує не лише виховну роль, але й профілактично-захисну. Він сприяє збереженню власності, правильному витрачанню ресурсів, дотриманню фінансової, виконавської й трудової дисципліни.

Принципи здійснення контролю: постійність, оперативність, поєднання перевірки зверху й контролю знизу, об'єктивність, гласність, плановість, масовість, дієвість, економічність та науковість.

До основних напрямів контролю розрахунків з поставачальниками і покупцями належить перевірка:

- реальності і правильності відображення в обліку заборгованості по рахунку 62 «Розрахунки з покупцями і замовниками»;

- повноти і своєчасності розрахунків з покупцями за відвантаженою, прийнятою ними продукцією, виконаною роботою;

- правильності визначення обсягів платежу покупцям в рахунку-фактурі (вартість продукції, робіт, ПДВ, відповідність цін угоді);

- обґрунтованості бухгалтерських записів по операціях за місяць у відомості № 16, у журналах-ордерах № 11 та № 2, податковому обліку продажу.

Для здійснення контролю реальності заборгованості окремих покупців застосовуються методи зустрічної перевірки, аналізу даних інвентаризації розрахунків з покупцями. Вибір інформації для вищезгаданого контролю здійснюється за таким критерієм: заборгованість понад місяць, особливо з перевищенням 3-6 місяців, наявність суперечної нез'ясованої заборгованості, збільшення обсягів заборгованості покупців.

Основні напрями контролю розрахунків з іншими дебіторами і кредиторами – це перевірка:

- реальності заборгованості;
- обґрунтованості перерахунків;
- своєчасності погашення заборгованості в розрізі дебіторів;

- повноти погашення заборгованості в розрізі дебіторів.

Для здійснення належного контролю за погашенням дебіторської заборгованості ведуться окремі рахунки для кожного покупця товарів або послуг у кредит і застосовуються спеціальні журнали:

- журнал обліку продажу з відстрочкою платежу;

- журнал обліку придбань з відстрочкою платежу;

- журнал обліку грошових надходжень;

- журнал обліку грошових виплат.

Контроль за нарахованими заборгованостями та іншими зобов'язаннями здійснюється для одержання достатньої впевненості, що:

- всі нараховані суттєві зобов'язання перед посередниками та інші заборгованості, що існують на дату складання балансу, правильно підраховані та оцінені;

- суми, що зареєстровані як існуючі нараховані зобов'язання, були санкціоновані;

- витрати, що зв'язані з цими зобов'язаннями, зареєстровані та підраховані правильно і послідовно [2].

Процедура контролю дозволяє розподілити дебіторську заборгованість залежно від строків її погашення на: нормальну, прострочену та безнадійну.

Цей розподіл дає змогу з'ясувати причини порушення строків надходження коштів та прийняти необхідні дії щодо простроченої заборгованості.

Контроль кредиторської заборгованості, забезпечує своєчасність погашення договірних зобов'язань, що дозволяє підприємству уникнути збитків у вигляді фінансових санкцій.

Ефективний контроль за розрахунками з дебіторами і кредиторами повинен сприяти матеріальним вигодам і забезпечувати встановлення позитивного іміджу підприємства, цим самим підвищувати рівень довіри серед партнерів та збільшує кількість підписання контрактів на більш вигідних умовах.

Висновки і перспективи подальших досліджень. За результатами проведеного дослідження можна зробити такі загальні висновки.

Дебітор – це особа, у якої внаслідок минулих подій утворилася заборгованість перед іншою особою у формі певної суми коштів, їх еквіваленту або інших активів [4].

Кредитор – це юридична або фізична особа, яка має підтвержені у встановленому порядку вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника, у тому числі щодо виплати заборгованості із заробітної плати працівникам боржника, а також контролюючі органи – щодо податків та зборів.

Дебіторська заборгованість – це суми заборгованості дебіторів підприємству на певну дату. Кредиторська заборгованість – це заборгованість підприємства іншим юридичним і фізичним особам, що виникла в результаті здійснених раніше дій (подій), оцінена в гривнях і щодо якої в підприємстві існують зобов'язання її погашення в певний строк.

Розрахунки – невід'ємна складова діяльності будь-якого підприємства. Розрахунки з дебіторами і кредиторами є частиною фінансово-економічної діяльності підприємства.

Контроль – це система організованих заходів, які здійснюються з метою найбільш ефективного виконання підприємством своїх зобов'язань перед кредиторами та виконання перевірок усіх видів діяльності, для забезпечення ефективного прийняття управлінських рішень та досягнення поставленої мети.

Метою контролю дебіторської та кредиторської заборгованості є отримання достатніх доказів впевненості підтвердження автентичності зобов'язань перед підприємством і зобов'язань, які йому належать, достовірності відображення та розкриття інформації відповідно до діючих принципів та тверджень (якісних аспектів), а також подання фінансової звітності.

Отже, правильно організований облік і контроль за своєчасністю, повнотою й юридичною обґрунтованістю розрахунків з дебіторами та кре-

диторами – запорука стабільності, стійкості і розвитку кожного підприємства. Напрямом подальших досліджень може бути розробка методів удосконалення гармонізації обліку дебіторської та кредиторської заборгованостей згідно чинного законодавства.

Список літератури:

1. Гавриленко В.А. Проблеми оподаткування прибутку в умовах нового Податкового кодексу України // Гавриленко В.А. Наукові праці ДонНТУ. Серія:економічна. – 2011. – № 39-1 – С. 128–134.
2. Дефлиз Ф.Л. Аудит Монтгомери / Ф.Л. Дефлиз, Г.Р. Дженик, В.М. Рейли и др. – М. : Аудит ЮНИТИ, 1997. – 542 с.
3. Кондукова Е.В. Аналітичні аспекти податкового дослідження стану розрахунків з контрагентами // Кондутова Е.В., Лісовий А.В. Сталий розвиток економіки. – 2010. – № 3. – С. 285–290.
4. Податковий кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – ст. 14.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» ЗАТВЕРДЖЕНО наказом Міністерства фінансів України від 8 жовтня 1999 р. № 237
6. Савченко В.Я. Аудит: Навч. посібник. Савченко В.Я. – К. : КНЕУ, 2002. – 322 с.
7. Хендріксон Є.С. Теорія бухгалтерського обліку [Текст] / Є.С. Хендріксон, М.Ф. Ван Брен. – М. : Фінанси і статистика. – 2009. – 576 с.

Югас Э. Ф.

Кешеля А. В.

Ужгородский национальный университет

УЧЕТ И КОНТРОЛЬ РАСЧЕТОВ С ДЕБИТОРАМИ И КРЕДИТОРАМИ

Резюме

В научной статье предоставляется обширное рассмотрение понятий «дебитор» и «кредитор» как неотъемлемой части финансово-экономической деятельности любого предприятия или организации. Глубоко исследуются отдельные аспекты учета и контроля дебиторской и кредиторской задолженностей как составляющих современной рыночной экономики. Изучение этих аспектов является важным элементом ведения успешного бизнеса. Также исследуется процесс ведения расчетов предприятий с их поставщиками и должниками как основы обеспечения стабильной деятельности любого субъекта хозяйствования.

Ключевые слова: учет, контроль, расчеты, дебиторская задолженность, кредиторская задолженность.

Juhas E. F.

Keshelia A.V.

Uzhgorod National University

THE ACCOUNT AND CONTROL OF CALCULATIONS WITH DEBTORS AND CREDITORS

Summary

The article deals with the consideration of the concept of «debtor» and «creditor» as an integral part of the financial and economic activity of any enterprise or organization. It is deeply investigated separate aspects of account and control of receivables and payables, as components of a modern market economy. Studying of these aspects is an important element of conducting successful business. Also process of conducting calculations of the enterprises with their suppliers and debtors is investigated, as a basis of ensuring stable activity of any subject of managing.

Key words: accounting, control, calculations, account receivable, account payable.

УДК 336.279+347.736

Кравцова О. М.

Донецкий национальный университет экономики и торговли имени Михайла Туган-Барановського

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА

Досліджено проблеми інформаційного забезпечення облікового процесу на підприємствах у процедурі банкрутства. Показано, яким чином реорганізаційні та економічні заходи у санації та ліквідації відображаються в обліку підприємства-боржника та становлять основу для інформаційної системи процедури банкрутства. Доведено, що формування аналітичної системи обліку зобов'язань боржника у процедурі банкрутства сприяє максимальному задоволенню вимог кредиторів, дотриманню законності.

Ключові слова: інформаційне забезпечення, банкрутство, облікова система, зобов'язання, вимоги кредиторів, реєстр, аналітичні рахунки, платоспроможність, банкрутство, грошові кошти, санація, ліквідація.

Постановка проблеми. Світова економічна криза погіршує стійкість економічної системи держави та її окремих суб'єктів господарювання, тому питання банкрутства у ринковій економі-

ці набуває особливої актуальності. У процедурах банкрутства часто відбуваються реорганізаційні процеси – зміна форм власності підприємств, їх організаційно-правової форми, масштабів діяль-